

skulde udgjøre en Del af Hærløven. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) skulde bruge saa stærke Udtryk, som han er tilbøjelig til at bruge, idet han kaldte det en „utilstedelig“ Fremgangsmaade fra vor Side at ville knytte dette Lovforslag til det store Organisationsarbejde; jeg tror, at han kunde lade Thinget selv bestemme, hvad der er tilstedeligt, og hvad der ikke er tilstedeligt. Men ogsaa den høitærede Krigsminister brugte lige over for dette Forslag, forekommer det mig, mærkelig stærke Udtryk; han kaldte det nemlig et nødvendigt Forslag, et Forslag af den Natur, at det maatte vedtages, idet det ikke vilde være „forsvarligt“ at lade det blive ved den nuværende Ordning. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at bruge et saa stærkt Udtryk om det foreliggende Forslag. Det er ganske vist, at der naturligvis ikke kan være nogen stor Tilbøjelighed til Stede fra Representationens Side til at henvise noget Forholds Ordning til Afgjørelse ved provisorisk Lov, men man maa dog erindre, at denne Regel har ikke saa Undtagelser; thi der er Ingen, der kan være uenig om, at der gives Forhold, som netop helst maa ordnes ved provisorisk Lov og ikke ved endelig. I denne Henseende ere vi Alle enige om at anerkjende den fulde Berettigelse af Grundlovens § 25, at, naar der indtræder Tilfælde, der ere paatrængende og uforudsete, vil det være naturligt, at denne Regel kommer til Anvendelse, og jeg behøver ikke at anføre Exempler paa, at der gives Tilfælde, som netop heldigt ordnes paa denne Maade. Naar der derfor netop idag er kommet Anvisning til at ordne denne Sag ved en provisorisk Lov, og man har undret sig derover saavel som over de Antydninger i samme Retning, som ere fremkomne i det andet Thing, saa ser jeg ikke, at der er nogen Grund til en saadan Forundring; thi hos de Medlemmer der have udtalt sig i denne Retning, har Tanken kun været den, at der altid er den Ulempe ved at ordne et Forhold som dette ved en endelig, vedvarende Lov, at der kommer til at hvile et større eller mindre Baand paa den frie Omsætning af Heste, fremfor naar det sker i det Dieblit, da der virkelig bliver Brug for Hestene. Jeg skal derfor slutte med at udtale, at der vist ikke er Nogen, der vilde undre sig over, om dette Forhold, for saa vidt nærværende Forslag ikke kommer ud som Lov, blev ordnet ved en provisorisk Lov i Tilfælde af Krigsberedskab eller i Tilfælde af, at man stod lige over for Krigsberedskab. I andre Tilfælde vil det naturligvis være ganske utilstedeligt.

Krigsministeren (Saffner): Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, udtalte omtrent det Samme som, hvis jeg ikke husker feil, blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) at Ingen vilde undre sig over, om der blev udstedt en provisorisk Lov for at

skaffe disse Heste tilveie, naar Nødvendigheden forelaa. Ja, det er ganske vist, det er der Ingen, der vil undre sig over, men man vil ganske vist undre sig over — i det Mindste undrer jeg mig derover — at man ikke vil ordne dette Forhold nu ved en ordentlig Lov, saa at man i kommende Tider kan undgaa at udstede en provisorisk Lov. Det ærede Medlem sagde, at der er Tilfælde, hvor det er rigtigt, at Forholdene blive ordnede netop ved en provisorisk Lov, ja, det er de uforudsete Tilfælde, men jeg tillader mig at spørge, om Tilveiebringelsen af Heste i Tilfælde af Krigsberedskab kan kaldes for et uforudset Tilfælde, og om det ikke altid maa staa lige saa levende for Diet som enhver anden Foranstaltning til Fremme af Mobiliseringen. Jeg tror saaledes ingenlunde, at jeg har brugt for stærkt et Udtryk i det, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) paapegede. Jeg husker ikke, hvorvidt jeg brugte dette Udtryk lige overfor Thinget; saa vidt jeg veed brugte jeg det lige overfor mig selv, at jeg vilde anføre det for uforvarligt, om Krigsministeren ikke gjorde Alt, hvad der stod i hans Magt for at faae dette Forhold ordnet ved Lov. Det er iøvrigt meget let at reise Betæneligheder mod et Lovforslag, naar man lægger en hel Del ind i det, som efter min Mening ikke kan lægges ind deri efter dets tydelige Ord. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og endvidere det ærede Medlem for Aarhus (Singerslev), som iøvrigt forsvarede Forslaget, have udtalt, at der ved dette Lovforslag maatte blive paalagt Hesteieerne Forpligtelse til, naar de sælge deres Heste, da at anmeldte det for Kommunalbestyrelsen. Jeg paaistaar, at der er ikke et Ord i Lovforslaget, som tyder hen paa, at en saadan Forpligtelse kunde tænkes paalagt Hesteieerne. Det behøver, som jeg udtalte før, slet ikke at være Hesteieeren bekendt, om hans Heste i Tilfælde af Krigsberedskab ere bestemte til at udtages. Det er nok, at Kommunalbestyrelsen veed, hvor Hesten findes, den behøver ikke at meddele Cieren det. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem om, naar jeg som Formand for det Raad i den Kommune, hvor det ærede Medlem bor, kommer til det ærede Medlem og siger: „De 2 Heste, som De eier, have vi udfete til at skulle leveres i Tilfælde af Krigsberedskab; maa vi nu anmode Dem om, isald De sælger dem, at meddele os fornøden Underretning.“ Jeg antager, at det ærede Medlem vist havde god Jøie til at sige: „Det gjør mig meget ondt, men den Fordring kan jeg ikke efterkomme.“ At der skulde i Tilfælde af truende Krigsfare overkomme Hesteieerne en saadan stor Lyft til at afhænde deres Heste, kan jeg egentlig ikke tvivle om; men det er jo bekendt, at, skal der finde Salg Sted, skal man være 2 om det, og det er jo ikke sagt, at der, fordi Salgeren har Lyft til at sælge, findes Kjøbere. De Kjøbere, som bestemt ville komme, er Krigsbestyrelsen for at tilveiebringe Heste; men